

DIRECTOR: Preot V. Ghindriș
Redacția și Adm. Cluj, Str. Chintăului 51 — Tel. 30-65

ABONAMENT anual 100 Lei — împreună cu „Vieța Cooperativă“ 125 Lei
— pentru instituții și autorități 300 Lei — abonament de sprijin 500 Lei

Inregistrată la Tribunalul Cluj sub No. 85,
în registrul special al publicațiilor periodice.

CULMI

de Livia Roureanu

Ași vrea să pot pătrunde până pe vârful culmilor — culmi ridicate de cultură. Să cunosc societatea omenească — nu pe om!

Acele culmi aș vrea să le urc, pentru ca de pe ele să mă satur a privi în lumea strălucirii. Aș vrea să gust din toată splendoarea bogății!

Acesta me-a fost strigătul în primii ani ai tinereții. Și soarta a fost de partea mea. Dar pe aceste culmi n'am găsit ceia ce mă așteptam.

Culmile fericirii! Voi sunteți? Ce ironie! Voi culmi presărate cu cocloașă de mătasă, cu manechini în „țilindru“ și păpuși vâruite? Dar nu tu „Bogăție“ ești de vină; ci acei ce sub apăsarea ta țipă, în ghearele spaimei, că îi vei turti. Prin vorbe meșteșugite își dictează puterea. Femei înarmate cu zâmbete, tăurite în fața oglindei, își poartă fericirea la expoziții. Își trâmbiță puterea prin trăsuri cu roți de cauciuc și automobile strălucitoare.

Culme presărată cu fânțe ce în jurul ceaiului, în umbra planurilor de bărfel și josnicii, vorbesc de minunățiile vieții sufletești, de puterea binelui, de caractere tari, ținând să-și însușească prin lupta cuvintelor, melodia nobilelor virtuți... și mai apoi plânge că rochia cutare nu-i stă bine pe talie. Tu asemenea culme, ești numită „a fericirii“? Te compătimesc!

Tu ai putea da fericirea, dacă cei ce ți-au ajuns înălțimile, ar ști să se folosească de rodul tău în scopul de-a face să triunfe puterea binelui, care înalță sufletul. Dar ei îți sorb numai sudoarea care le îmbată simțurile și-i duc la perzanie.

Sărmanii bogați, care cred că fericirea se câștigă cu bani se înșeală amar. Caută fericirea aiurea și bogăția vei primi-o pedesupra.

DUMINECA VII-A DUPĂ ÎNĂLTAREA SF. CRUCI

SCOALĂ-TE!

Pe când se întorcea Isus din Gadara i se aruncă la picioare un tată. Copila lui, una singură, zăcea în pat. Se lupta cu moartea. Numele tatălui era Iair. Credea în Isus cu toate că era dintre maimarii sinagogei. „Și ruga pe dânsul mult zicând... vino de-ți pune pe dânsa mâinile, ca să se mântuiască și să fie vie“. Isus pornește. În vremea aceasta vine un servitor dela casa lui Iair și spune: Copila a murit adineaori.

Înima tatălui sângerează mai tare. Domnul îl încurajază: Nu te teme ci să crezi și va fi mântuită. Acasă plâns și tânguire. Intră.

— Plecați de-aici. Și nu mai plângeți. Ci copila nu-i moartă, că doarme. Răs înfundat. Înăuntru rămân trei ucenici și părinții. Apucând mânuța rece și galbenă a celei adormite deabinele, Isus strigă:

— Talita cumi. Feticio, scoală-te!

„Și s'a întors sufletul ei și s'a sculat îndată“ (Luca 8,55).

Înaintea lui Dumnezeu moartea trupei că nu-i decât un somn. Un copil de leagăn și el poate să scoale din somn pe maica adormită la căpătâiul lui. Tot așa de ușor va fi pentru atotputernicia Lui să scoată trupurile morților din somnul lor de veacuri la sfârșitul lumii. Bine facem când rostim în Credeu: „aștept învierea morților și viața veacului ce va să fie“. Să nu uităm însă că soarta celor înviați nu va fi una și aceeași. Nu va fi fericită pentru toți. „Și vor eși cei ce au făcut bine întru învierea vieții iară cei ce au făcut cele rele întru învierea osândirii“.

Zadarnic așteptăm bine dacă lucrăm rău poruncile Domnului. Învierea nu ne va fi spre bucurie ci spre plâns și jale amară. Pentru a câștiga fericită înviere e de lipsă, să înviem acum din obiceiurile păcătoase ale lumii și din obișnuințele noastre ticăloase. Cu ajutorul Cerului.

Dumnezeu mereu încearcă să ne învieze din sufleteasca moarte a păcatului. De atâtea ori vai, nu reușește, fiindcă ne respectă libertatea iar noi de atâtea ori rezistăm, ne împotrivim chemărilor lui.

— Lazare vino afară din mormântul păcatului. Vino la mine așa cum ești înfășurat în pornirile păcătoase ale trupului. Și păcătosul nu vine. Continuă să doarmă în întunerecul nepăsării.

Tânărule ție-ți zic scoală din mocirla necurățiilor tale. Și nu ascultă. Nu-i pasă de plânsul jalnic al văduvei îndurerate nici de blânda poruncă a lui Isus. E liber. Se folosește rău de această slobozenie.

— Talita cumi. Fecioară ridică-te din vanitatea ta. Nu căuta fără încetare să placi altora. Caută să placi cu podoabele sufletești ochilor îngerește și cerești. E o grijă mai nobilă, mai vrednică și aduce mai multă mulțumire. Aide fecioară și îmbrucura pe Maica ta cerească. Și nu se ridică nici ea ca și bărbatul Lazar, ca și tânărul pătimăș. Această îndărătnicie la glasul Domnului explică domnia morții păcatului. Încât gura multora, ar fi mai cu dreptate, să zică „aștept, de fapt, învierea osândirii“ Vai, vouă!

Pr. TEOFIL

CUVINTE REGALE

Privind în trecutul nostru, putem fi mândri de ceea ce a putut produce un popor hărțuit zi de zi de invaziuni și greutăți.

Astăzi, când neamul nostru este independent și puternic — văd cu bucurie atâtea îndemn și atâtea suflet — avem datoria să ajungem — și Eu am convingerea că vom putea sta într-o zi — în capul națiunilor civilizate.

Bătrâne!

de G. B. SÂNTIONEANU

Toamna își cântă ultima melodie, pe corzi de frunze arămii

Natura, începe ași pregăti culcușu pentru aș odihnii zburdălnicia. Din când în când lacrimi reci de ploaie vin să plângă pe mormântul frumoaselor frunze scuturate. Zilele însoțite își schimbă locul, ce-l ocupă oaspeții posomorți.

Câmp și codru, și-au lepădat haina de sărbătoare.

Natura pare că se închide în sine pentru a-și pregăti mormântul alb — iarna.

Așa-i și vieța ta bătrâne. O toamnă târzie, urmată de o iarnă tristă. Vieța e a celor tineri, iar tu care ai ajuns cu un picior pe margine de groapă, nu mai ești în stare să lucrezi; deaceia nu te mai iau în seamă. Ești tot mai singur cu gândurile tale. Zile ce te apasă cu tristețe se tot înmulțesc și puterile scad mereu. Începi a fi din ce în ce mai străin în lumea aceasta.

Nu fi trist!

Dacă lumea aceasta se desparte de tine, ca de o unealtă ce nu mai folosește, în schimb cealaltă lume se apropie cu pași mărunți. Ea te va primi în brațele ei și te va duce la judecată.

Un glas de clopot te face să tresari din amorțeală. Un cânt de îngropăciune, îți intră în suflet ca și cum ar fi propriul tău prohod, vestindu-ți sfârșitul apropiat.

Dar te-ai întrebat până acum: Ce va fi de tine în cealaltă vieță? Cum ți-au fost faptele? Trăind, făcuta-i în așa fel ca atunci când Domnul te va chema la judecată, faptele cele bune să mărturisească pentru tine?

Bătrâne! Barem acum, scutură de pe tine somnolența vremii, și când vieța ți se sfârșite pregătește-te pentru viață — pentru veșnicie.

Desmorțește-te, **Bătrâne!**

Cât bine face o femeie energetică

O tânără femeie era măritată de vreo cinci zile. Cât timp era logodită mirele ei mersese cu dânsa în fiecare duminică la biserică și făgăduise, că va ține același obicei și în căsătorie. Venise acum întâia Duminică după nuntă. Bărbatul merse cu soția sa până la ușa bisericii, dar acolo se opri, nu voi să intre, ci voi să se ducă fără femeie la plimbare. Era mirat, când soția tânără îi zise, că va merge cu dânsul, dar mai întâi acasă. Dar mirarea era și mai mare, când sosiseră în casa lor. Ce se întâmplă? Soția scoase din toate părțile geamantanele și împacheta într'insele tot ce adusesse cu sine de acasă. Bărbatul tăcu mai întâi, dar în sfârșit întrebă, ce însemnează împachetarea. Soția răspunse foarte scurt: „Mă duc înapoi la părinții mei. Nu pot trăi cu un bărbat care își calcă cuvântul dat mie”. Bărbatul încearcă să liniștească pe soția sa, dar ea era statornică și nu înceta cu împachetarea. În sfârșit bărbatul jură că va împlini toate făgăduințele sale, femeia se împacă cu dânsul și amândoi ascultară cea din urmă sf. Liturghie în biserică lor la unsprezece și jumătate.

De atunci înainte amândoi erau împreună în biserică la sf. Liturghie în fiecare Duminică.

Trecuseră treizeci de ani. La o adunare de doamne, la cafea,

se vorbía despre viața fericită a acelei femei în căsătorie. Toate doamnele o felicitau. Doamna zâmbi și șiaduse aminte de acea Duminică, în care ea agonisise fericirea sa prin credincioasa ascultare a sfintei Liturghii.

Să aibă acea femeie multe urmașe.

(Viața)

Reculegere

Un căpitan negru din Benonia, în Africa, și-a pierdut u nicii doi fii în războiu. Pentru ca să-și uite de durere, a poruncit celor doi sclavi cari erau cu el totdeauna, să-i facă sgomot cu toba, să bată'n discuri de metal, să strige, îndată ce vor observa că stăpânul lor e gânditor...

Noi am avea destul interes să ne reamintim uneori scopul vieții: Sunt eu oare pe pământ ca să rămân aici sau să plec? Dar neglijăm ce-i necesar. Tobe, coșuri cu scoici, discuri de metal și strigăte își atâțae mereu sarabanda. Nu-i nevoie să mai plătim sclavi. Existența de toate zilele, cari ne răscolește ne sgâție, se însărcinează cu gălăgia asta... Nici o clipă nu mai avem ca să ne gândim la ceea ce-i esențial, la bogățiile botuzului nostru, la scopul nostru suprafiresc.

În viața mea, eu n'am timp decât pentru *mărunțisuri*. „Mai

întâi să caut împărăția lui Dumnezeu: celealalte mi-se vor adauge”. La mine însă tot e întors. Celealalte, *restul*, îmi răpește tot.

„Noi n'avem timp să mergem până la noi, așa de mult suntem ocupați ou lucruri din afară. Să-și ia fiecare din propria sa existență timpul dat somnului, care-i frate cu moartea, și timpul dat lucrurilor streine, și timpul nefolositor, și timpul pierdut, și timpul imprăștiat în zadar: ce-i va mai rămâne? Oare cele mai multe din ocupațiile noastre, din gândurile noastre, din sentimentele noastre, oare nu au toate acestea drept țintă ascunsă imprăștierea noastră în fleacuri, ca așa să ne fure o parte din scurtul drum ce duce la moarte?”

H. Bordeaux

Calendarul dela Bixad pe anul Domnului 1939

A apărut într'o formă frumoasă. Scris pe înțelesul tuturor. Conținând un bogat material moral, educativ și distractiv. Cu 12 lei plus 3 lei pentru poștă, se poate comanda dela mănăstirea Bixad sau dela „Vieța Creștină” din Cluj.

Pentru apostolatul tinerilor

A sosit iarăși toamna! Cât e de trecătoare viața! Ca umbra și ea visul! Pentru ca ea, totuși, să lase ceva urmă binecuvântată, trebuie s'o știm trăi cu înțelepciune, în lumina credinței, cu spirit de jertfă.

Vieța unui creștin e un apostolat.

Altă dată, când religia nu se discuta, ea se răspândea numai și numai prin cuvântul episcopilor și al preoților. Astăzi? Cuvântul lor nu mai ajunge. Altă dată, era unitate de credință în familie și în societate. Astăzi în câte familii și societăți deosebiri de credință!

De aceea, e mare trebuința de apostoli. Nu ajunge apostolatul preoțimii.

Ca în primele zile ale coboririi Sfântului Spirit, nu numai apostolii, ci toți creștinii trebuie să creadă, să țină poruncile și să mărturisească pentru adevăr.

Unui suflet curat nu-i poate conveni decât adevărul și dreptatea.

Tot omul poate să fie drept, dacă voește; nu oricine, însă poate afla adevărul.

Pentru a-l afla se cere curaj, vitejie, judecată sănătoasă, spirit de jertfă.

Iată ce se așteaptă, deci, dela toți, îndeosebi dela tinerii iubitori de adevăr!

(Micul Misionar)

Porunca 2-a

„SĂ IUBEȘTI PE DEAPROAPELE TĂU. CA PE TINE INSUȚI” (Matei 22, 39)

Cine este deaproapele nostru? Vecinul prietenul, fratele, cel de o religie sau de o limbă cu noi? Nu. Deaproapele nostru este orice om, fie prieten, fie dușman, fie de orice lege și neam.

Suntem de multe limbi și de multe credințe; suntem și albi și negrii, dar sufletul fiecăruia e dela același părinte, dela Dumnezeu. După trup încă suntem tot dela Adam și Eva, așa că ori privim pe Dumnezeu ori pe strămoși, suntem frați și sufletește și trupește, măcar de-am grăi orice limbă și am locui oriunde pe pământ. Isus pentru toți a pățimit și a murit pe cruce. Părintele ceresc pe toți voiește să-i adune în cer pe toți să-i facă fericiți.

Isus Hristos prin aceea, că s'a născut din Fecioara Maria și s'a făcut om, s'a înfrățit cu noi oamenii și înfrățirea aceasta s'a făcut și mai strâns prin aceea, că El prin patimile lui ne-a răscumpărat pe toți. El atât de mult ne iubeste și atât de mult voiește să ne iubim, că dacă pe cineva îl batjocurim, îl păgubim, îl urim, îl disprețuim, El, Hristos, se simte vătămat: „Intrucât ați făcut unuia dintre acești frați miei mici ai mei, mie mi-ați făcut” (Matei 25, 40).

Ca nu cumva cineva să înțeleagă rău porunca iubirii deaproapelui, Hristos a spus hotărât, că trebuie să iubim și pe răuvoitorii și dușmanii noștri: „Iubiți pe vrășmașii voștri; grațiți de bine pe cei ce vă grăiesc pe voi de rău; faceți bine celor ce

vă urăsc pe voi și vă rugați pentru cei ce vă asupresc și vă prigonesc” (Mat 5, 44).

Ca să ne îndemne mai mult la împlinirea poruncii, ne îndreaptă privirile spre Dumnezeu Tatăl, care face bine și prietenilor și dușmanilor săi: „Răsare soarele său peste cei răi și peste cei buni, și plouă peste cei drepti și peste cei nedrepti.” (Mat. 5, 45).

El spune apoi, că de nu vom fi fiii Tatălui ceresc, nu ne vom mântui. Mai adauge că și păgânii iubesc pe cei ce îi iubesc pe ei, și păgânii fac bine celor ce le fac bine, și păgânii se arată cu prietenie față de cei prietinoși. Hristos dela creștini așteaptă mai mult, așteaptă să fie cu iubire și față de dușmani. Să iubești pe cei ce te iubesc, să faci bine celui ce ți-a făcut bine, nu e mare lucru, îl fac și păgânii; dar să fii cu iubire către cei ce te urăște, să faci bine celui ce ți-a făcut rău, să te chiar rogi pentru dușmanul tău, asta păgânii nu o fac ci numai creștinii, dar nici ei nu toți, ci numai cei iubitori de Dumnezeu, că numai iubirea e în stare să rabde, să sufere, să binecuvinte pe cel ce blastă, să grăiască de bine pe cel rău grăitor, să facă bine celui răufăcător, să se roage pentru cel asupritor.

Așa a făcut Hristos, care batjocorit, chinuit fiind a tăcut ca un miel și pe cruce între durerile morții se roagă pentru ucigașii lui: „Părinte iartă-le lor că nu știu ce fac” (Luca 23, 34).

Așa au făcut apostolii și așa au lăsat și nouă să facem: De „flămânzește vrășmașul tău, dă-i lui de mâncare; și de însetoșează, adapă-l” (Rom. 12, 20). „Nimănui rău pentru rău nu răsplățiți” (Rom. 12, 17),

scrie sfântul apostol Pavel către Romani.

Ștefan, întâiul martir, când îl ucidea cu pietrii, se ruga: „Doamne nu le socoti lor păcatul acesta” (Fapte 7, 60).

Sfântul Policarp mai întâi a ospătat pe aceia, cari erau trimiși să-l prindă, apoi s'a dat lor.

Sfântului episcop Sabin i-s'au tăiat amândouă mâinile. Guvernatorul roman însă, care a poruncit lucrul acestor, fără veste a căzut într'o boală grea de ochii. Episcopul s'a rugat pentru el și îndată s'a vindecat.

În revoluția franceză un revoluționar a lerga după un preot, ca să-l ucidă. Preotul căuta să scape cu fuga. Ajungând la un râu, s'a aruncat în apă și a înotat norocos dincolo, dar abea a ajuns la țărmure și aude că cineva strigă după ajutor. Caută înapoi și vede că revoluționarul, care a sărit și el în apă să-l ajungă, a fost luat de valuri și e aproape de înecare. Preotul a sărit din nou în apă și a mântuit viața aceluia, care voia să-l ucidă.

Iacă așa fac aceia, cari nu numai știu poruncile, dar le și împlinesc.

Este însă câte un creștin, la care nicidcum nu-i intră în cap, cum poate cineva să-și iubească dușmanul, să-i facă ceva bine sau să se roage pentru el.

— Eu nu pot ierta, — zice el.

— Dacă nu poți ierta, nici nu te poți mântui, că cine nu iartă, nu i-se va ierta. Cu ce măsură măsură, cu aceea și se va măsura.

— Cum pot să iubesc eu pe dușmanul meu, că nu-s stăpân pe inima mea să-i placă de cineva sau nu.

— Dumnezeu nu cere ca să iubești pe dușmanul tău cu o iubire simțită, cum ai

Fiara cea cu multe capete

(continuare din pag. 3)

8 coloana 2.

Intrebăm. Este vreo deosebire între sectele tolerate și netolerate de Ministerul Cultelor și Artelor? Cari vreau binele Țării noastre? Așteptăm răspuns categoric!

Oare pentru aceșteroiuri de țânțari, femei stricate, cu capete de fiară, îmbrăcându-se sub masca religioasă, cariucid sufletele, Ministerul Cultelor și Artelor nu are chinină ca să-i distrugă!?

Oare să ajungă țara și Biserica noastră în starea de plâns cum e de scris „omul înconjurat și acoperit de roiul de țânțari,“ să nu mai aibă nici o vlagă?! Cred că a sosit momentul oportun.

Africa, continentul viitorului

Teritoriile coloniale ale Africii cari constituie un izvor nesecat de bogăție dentru metropolele lor, au traversat o perioadă eroică extrem de sângeroasă. Dificultăți foarte mari s'au ivit în decursul explorării teritoriului Nigirului și al expedițiilor executate pentru a atinge orașul legendar Tumabuctu din Sudan.

Exploratorii, cari în genere se alăturau caravelor, au trebuit nu numai să sufere luni de zile de foame, și de sete—ci să lupte contra triburilor ostile ale Tuaregilor și Negrilor, dar mai ales să se expue mătadiilor tropicale, cum sunt boala somnului și malarie.

Notele de călătorie ale diferiților exploratori concordă perfect între cele din acest punct de vedere: a deschide Africa centrală civilizației, a menține aici în viitor o stare sanitară satisfăcătoare și a supune triburile sălbatice—toate acestea lucruri nu sunt posibile decât dacă europenii pot sălășlui aici un timp îndelungat și într'un număr mai mare, spre a putea pacifica aceste ținuturi. Și acest lucru nu este posibil, decât dacă avem la dispoziție un remediu eficace contra paludismului tropical. „Se poate afirma fără teamă,—declară un explorator francez contemporan—că coloniile noastre n'au fost cucerite cu armele, ci cu chinină“. Chinina este cea care a permis trupelor franceze să sălășluiească și să lupte în Africa centrală. Chinina este unicul remediu, contra paludismului, remediu ce poate fi pus chiar în mâinile oamenilor incultți fără un control special. Chinina este un remediu, care aplicat rațional, poate numai să asigure buna stare sanitară a unor armate întregi, dar chiar să aperse milioane de persoane contra pa-

ludismului, „Este de ajuns pentru aceasta o doză zilnică de 0.4 grame în tot timpul sezonului frigurilor palustre; persoanele atinse de malarie n'au nevoie să ia decât un gram-1.3 grame de chinină în timp de 5-7 zile pentru a combate prima manifestare recedivel eventuale trebuind să fie tratate în acelaș mod. Acestea sunt ultimele recomandări ale comisiunii Paludismului de pe lângă Societatea Națiunilor (62)

Hazuri

EXPLICATIE

- Măi, Mitică! De ce ți-ai luat ciorapul pe dos?
- Pentru că-i stricat.
- Unde?
- Pe față..

RĂSPUNS

— Să văd, care dintre elevi o să-mi răspundă la întrebarea următoare: Ce nu a fost acum 50 de ani?

— Aeroplanul..

Un alt elev se scoală și zice:

— Eu mai știu ceva care n'a existat acum 50 de ani.

— Ce?

— Eu și fratele meu cel mai mic... Cluj / Central

LA POLITIE

Doi vagabonzi sunt duși la poliție.

Comisarul: Tu, unde locuiești? îl întrebă pe unul.

Vagabond I: Pe stradă.

Comisarul: Dar tu?

Vagabond II: Sunt chiriaș la el. Și arată pe primul vagabond.

Serviciile de drumuri și ape

Serviciile exterioare ale drumurilor și apelor din ministerul lucrărilor publice se organizează după prevederile noii legi administrative.

M. S. Regele a semnat decetele ce l-au fost supuse de d. Mihail Gelmegeanu, ministrul lucrărilor publice și al comunicațiilor, prin care potrivit prevederilor art. 196 din legea administrativă și art. 45 din legea de organizare al departamentului de mai sus, se sporesc dela 9 la 10 inspectoratele regionale de drumuri prevăzute de art 68 din legea de organizare a ministerului de lucrări publice și comunicații. Inspectoratul regional de drumuri nou înființat va funcționa până la 1 Aprilie 1939 cu personalul detașat dela alte servicii, urmând ca în bugetul exercițiului viitor al direcției generale a

drumurilor să se prevadă personalul cu care va fi încadrat acel inspectorat.

Al doilea decret prevede că serviciile regionale ale apelor pendinte de acelaș minister, se reduc dela 12 la 10, având și ele aceleași circumscripții teritoriale și aceleași reședințe ca și ținuturile administrative, potrivit noii legi administrative.

Serviciile regionale ale apelor din ținuturile Marea, Dunărea de jos și Mureș, nou înființate, vor funcționa până la 1 Aprilie 1939 cu personal detașat dela alte servicii, urmând ca în bugetul viitor al ministerului lucrărilor publice, — direcția apei să se prevadă personalul cu care vor fi încadrate aceste servicii.

AVANTAGII PENTRU CITITORI

Orice industriaș, mare comerciant, conducător de instituție publică sau particulară, liber profesionist, intelectual, cu un cuvânt—orice om care vrea să strălucească în cariera aleasă—nu se poate lipsi de o documentare temeinică asupra profesiei sale sau a preocupărilor sale particulare. Ori azi când apar în lume peste 120 mii de reviste și ziare, nimeni n'are putință să urmărească în ele ce se scrie asupra chestiunilor care îi interesează. Institutul românesc de documentare „TOT“ și agenția „Serviciul Gazetelor“ cari lucrează în colaborare cu 120 de institute similare din lumea întreagă poate procura oricui orice documentare din orice domeniu. Adresa institutului românesc de documentare „TOT“, este: București I, str. Sf. Constantin 24.

Constătuirea ziaristilor la Cernăuți

La sărbătoarea unificării legislative, care a avut loc în capitala Bucovinei, s'au întrunit la Cernăuți o bună parte din directorii și proprietarii ziarelor românești și minoritare din provincie.

După dejunul oferit în cinstea lor de către Subsecretariatul Presei și Propagandei, toți acești fruntași ai scrisului cotidian din provincie au avut o constătuire, prezidată de d. Eugen Titeanu, Subsecretar de Stat al Presei și Propagandei. La sosirea D-sale întreaga asistență a ovaționat în picioare pe d. Subsecretar de Stat al Presei și Propagandei prin strigăte: „Trăiască d-l Ministru al Presei și Propagandei, trăiască gazetarul Titeanu!“

Adu-ți aminte că:

Cea mai bună faptă de milostenie; pomana cea mai mare ce o poți face cu un sărman suflet, e ca să-i dăruiești o carte bună sau să plătești pentru el un abonament la gazeta „Vieața Creștină“. Azi este mai lipsit omul de hrana sufletului decât de aceia a trupului. Mai mulți ajung în osânda de veci decât câți mor de frig sau de foame. Prin presa bună, noi ne străduim a nutri cu pâinea adevărului sufletele cari au lipsă de aceasta.

Ajuta-ți-ne la lucrarea mântuirii sufletelor.

Iubite creștine

Povățuitor bun pe calea mântuirii poți avea citind în fiecare săptămână gazeta „VIEAȚA CRESTINĂ“ care apare în Cluj Str. Chintăului 51.

Prețul abonamentului pe un an este numai 100 Lei, care se poate plăti și în două rânduri.

Grăbește a-ți procura această gazetă, care este o adevărată comoară și care n'ar trebui să lipsească din nici o casă creștinească

Spre știre

Cele mai bune cărțile cu învățături folositoare sufletului vă puteți procura dela editura „Vieața Creștină“ din Cluj, Str. Chintăului 51.

Cele pe format simplu au prețuri foarte mici. Iată câteva din acestea:

Novenă către sfânta Teresa — 1 Lei
 Nouă vineri către Inima lui Isus — 1 „
 Rugăciune către sf. Ioan — 1 „
 Infățișarea unui om decurând trecut la cele veșnice. de sf. Alfons M. de Liguori 2 Lei
 Ana Wang tânără martiră și Eroism misionar printre leproși — 3 „
 Jurământul de I. Dragoslav — 3 „
 Calea crucei cu 14 icoane ale sfintelor patimi a Domnului Hristos — 5 „
 Prohodul Domnului Hristos, cu melodii pe note (după edit. rev Albina) — 5 „
 Cele mai frumoase colinde — 5 „
 Un sfânt pribeag român de Dr. Ilie Dăianu — 10 „
 Viteajul sau Nasterea Domnului Nostru Ius Hristos, (Dramă religioasă în 3 acte) de Petru Bilju Dăncuș — 15 „
 Colecții de cântări religioase, partea I-VI. a o parte 3 lei, toate părțile — 18 „
 Mântuirea Sufletului de Sf. Alfons M. de Liguori — 2 „
 La comandă se va adăoga prețul de la 3 până la 5 lei speșele de poștă.

POȘTA GAZETEI

Am primit și chitam cu mulțumire următoarele abonamente sosite dela ultimul număr până la 3 Noembrie 1938.

Din Cluj 165 lei: V. Pascu; Dr. Leontin Mureșan; Ioan Galoș; Văd. Maria Tanța; Alexandru Hosu.

125 lei: Liviu Muntean; Văd. Dr. Elena Utalia; Ioan Bălc.

120 lei: Iuliu Braica.

100 lei: Eugen Sălcudean; Vasile Moldovan și Petru Czetz.

65 lei: Dr. Lazar Pompei, iar Ioan Bindea și Ioan Botezan câte 60 lei.

50 lei Gheorghe Corondan. Provincie Of, paroh. Satulung 100 lei și Băban Vasile 50 lei

Rugăm pe fiecare cititor să ne câștige câte un nou abonat